

LÁ THƯ MỤC VỤ

Cuối năm 1979, tôi có mặt trong phiên tòa phúc thẩm kéo dài ba ngày xử vụ án Liên Tôn của linh mục Nguyễn Văn Vàng ngay tại tòa án Sài Gòn ngày trước, vì tôi cũng là một bị cáo sẽ phải ra đứng trước vành móng ngựa. Chánh án Đặng Thanh đã cho Công Tố Viên đọc một bản cáo trạng dài lê thê nhắm vào Cha Vàng và người em của Cha là ông Nguyễn Văn Viên, cựu thiếu tá Binh Chủng Nhảy Dù Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà. Bản tố cáo ‘tội ác’ của hai vị ấy đọc gần ba tiếng đồng hồ mới xong, kinh khủng thật !

Nghe xong bản cáo trạng ấy, dù quan tòa chưa luận án, nhiều người đã đoán ra mức án và hình phạt mà hai vị sẽ phải hứng chịu : một tử hình và một chung thân, mà quả là đúng như vậy ! Trước ngày ra tòa, tôi được ở chung phòng giam (9 khu BC, Chí Hòa) với bác Viên, được tiếp xúc, được học hỏi và nhất là được bác Viên thương yêu trong hơn một năm trời, nên tôi nghe được khá nhiều điều bác Viên tâm sự. Chính bác Viên kể cho tôi : Ngày 12 tháng Chạp năm 1977, có một cuộc họp mặt ngay tại nghĩa trang Quân Đội gần ngã ba Tân Vạn mà công an cộng Sản Việt Nam đã được mật báo nên phục kích và bắt cả bốn người : Cha Vàng, ông Viên, luật sư Trương Đình Dzu và một nhân viên toà Tổng Lãnh Sự Pháp. Mỗi người bị bịt mắt, dẫn đi giam và điều tra mỗi chỗ khác nhau. Sau hai năm giam cầm, bác Viên mới gặp lại Cha Vàng ngày bị điệu ra xét xử tại phiên tòa phúc thẩm nói trên vì cả hai vị đều là hai bị cáo đứng đầu sỏ và nặng ký nhất.

Trong phiên tòa đó, tôi còn nhớ rất rõ những lời đối đáp giữa Cha Vàng và bác Viên với chánh án Đặng Thanh xoay quanh vấn đề chủ yếu về sự thành lập mặt trận Liên Tôn Chống Cộng. Đặng Thanh kết tội hai người đã dự định, ra kế hoạch thực hiện, chiêu dụ rồi thành lập một chính phủ phản cách mạng. Lúc nào tôi cũng nghe (và cả phiên tòa đều nghe) Cha Vàng và bác Viên trả lời rằng chính luật sư Trương Đình Dzu mới là ‘Mastermind’ của Mặt Trận Liên Tôn và yêu cầu tòa án cho đối chất với luật sư Dzu để ba mặt một lời. Một điều lạ lùng là luật sư Dzu cũng bị bắt cùng ngày cùng nơi nhưng không thấy xuất hiện nơi tòa án.

Sau phiên tòa, tôi không còn được sống bên cạnh bác Viên nữa vì bác bị giam trong khu tử hình chờ ngày xử bắn. Mãi đến nửa năm sau tôi bị chuyển ra trại A 20 và từ đó tôi được tiếp cận với Cha Vàng cho đến ngày Cha bị tống vào biệt giam và qua đời trong đó. Nhiều lần tôi hỏi Cha Vàng về trường hợp lạ lùng của luật sư họ Trương, một lần Cha chỉ thờ dài mà không nói gì, lần khác Cha dùng tiếng Pháp ‘c’est un traître’ (đó là một kẻ phản bội) để diễn tả tâm sự của mình. Lần cuối cùng nói về luật sư Dzu, Cha vàng chua chát bảo tôi : ‘C’est un Agent-Double’ (đó là một gián điệp nhị-trùng) khi nhận ra thì đã quá muộn rồi !

Có ai trong chúng mình than phiền rằng khi nhận ra Chúa thì đã quá muộn rồi ? Chắc chắn không, vì Ngài chưa bao giờ phụ lòng ai và cũng không hề phản bội ai. Muộn chăng là chúng mình nhận ra tình yêu thương của Ngài muộn quá, thế thôi. Một bác sĩ thuộc đệ tứ cộng sản (Alexis Carrel) đã từng thốt lên “Chúa ơi ! Sao con lại nhận ra Chúa quá muộn thế này ?”. Đúng vậy, chưa từng có ai tiếc nuối vì đã nhận biết Chúa, ngược lại có nhiều người đã tiếc nuối vì đã biết Chúa quá muộn, họ ước gì được biết Chúa sớm hơn. Chúng ta tự hào có Đức Tin, nhưng liệu chúng ta có nhận ra tình yêu Chúa dành cho chúng ta không ? Nên nhớ một điều rất đơn sơ, là ‘nhận ra Chúa thương yêu mình’ chính là lúc bắt đầu cuộc sống thiêng liêng.

Trong Lễ Hiện Linh năm nay, xin hãy nhìn lại cuộc đời và cách sống của mình, hãy chân thành tự hỏi đã từng có ai, già trẻ lớn bé bất luận, cảm thấy hối tiếc vì đã quen, đã tiếp xúc, đã kết mối thân tình với mình ? Hãy khiêm tốn hỏi người bạn đời của mình xem chàng /hay nàng có hối tiếc gì khi kết đôi với mình ? Hãy can đảm hỏi cha mẹ xem các Ngài có tiếc nuối gì khi sinh ra mình ? Hãy hạ mình xuống hỏi con cái xem chúng có hối tiếc điều chi khi nhận chúng mình làm cha làm mẹ ? Cuối cùng hãy khiêm cung quỳ trước Nhan Chúa và hỏi “Lạy Chúa, Chúa có hối tiếc gì khi dựng nên con không ?”

Linh mục Phạm Quang Hồng.